

Minnebok

Jorun Skattum

f. 4 - 8 - 1931 d. 20 - 12 - 2023

Vår kjære mor, svigermor,
mormor, oldemor,
søster, svigerinne og tante

Jorun Skattum

født 4. august 1931
sovnet stille inn i dag
på Marka helse- og
omsorgssenter
med sine nærmeste
rundt seg,
etter kort tids sykeleie.
Gran, 20. desember 2023.

*Alltid andres ve og vel
aldri sparte du deg selv.
En inderlig takk fra dine kjære.
Din godhet og omsorg vi i
minnet vil bære.*

Kari **Knut**
Jane **Bjørn**

**Rune og Christin,
Kjetil og Line,
Trine, Marianne,
Andreas og Synnøve**

**Mats, Adrian, Milla,
Pernille, Emmely, Jacob,
Vilde-Marie, Sofie,
Ole Jacob**

Søsken og øvrig familie

Begraves fra Grymyr kirke
fredag 5. januar kl. 13.00.
Like kjært som blomster er en
gave til velferdstiltak for de
ansatte på Marka avd. 2.
Gaven kan gis i kirken eller til
konto nr. 2020 07 04216,
mrk. "Jorun Skattum".
Velkommen til minnesamvær
på Hadeland Gjestegård.
Minneside på jolstad.no

Grymyr kirke

Jorun Skattum

f. 4 - 8 - 1931 d. 20 - 12 - 2023

Grymyr kirke
fredag 5. januar 2024

FELLESSANG

Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, väl ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta,
möda, vila och behag.

Själv han är mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara,
denna omsorg har han lagt på sig.
Som din dag, så skall din kraft ock vara,
detta löfte gav han mig.

Hjälp mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla,
som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.

MINNEORD

FELLESSANG

Det er makt i de foldede hender.
I seg selv er de svake og små.
Men mot allmaktens Gud du dem vender,
han har lovet at svar skal du få.

Refr.: Det er svar underveis,
engler kommer med bud.
Om det drøyer, det fram dog skal nå.
For det lovet jo løftenes trofaste Gud:
Kall på meg, og du hjelpen skal få!

Du som ber for ditt barn, dine kjære,
er i forbønn fra år og til år,
om du tålmodets lekse må lære,
himlens bøttesvar engang du får.

Det er makt i de foldede hender
når i Frelserens navn du får be.
Og engang når du livsløpet ender,
hvert et bøttesvar klart skal du se.

ANDAKT

HERRENS BØNN

Vår Far i himmelen! La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme. La viljen din skjje på jorden
slik som i himmelen. Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

FELLESSANG

Deilig er jorden, prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang! Gjennom de fagre
riker på jorden går vi til paradiset med sang.

Tider skal komme, tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang; aldri forstummer
tonen fra himlen i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød: Fred over jorden,
menneske, fryd deg! Oss er en evig Frelser født!

SANG VED JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at du kom
og var sammen med oss i dag.
Takk for blomster og for
gaver til ansatte på Marka avd. 2.
Velkommen til minnesamvær
på Hadeland Gjestegård.
Familien

Prest: Karin Hansen Bøe
Organist: Natalia Medvedeva
Kirketjener: Anne-Marie Ruden Viset

JØLSTAD
begravelsesbyrå

Br. Ekeberg AS
Tlf.: 61 33 20 30 - jolstad.no

Minneside

Minnetale

Her ved Jorun Skattums bære vil vi løfte fram noen minner i fra hennes liv.

Jorun ble født 4. august 1931 på gården Espen. Foreldrene Petra og Jakob Raknerud fikk i alt 7 barn. I dag er det bare de to yngste søsknene, Kirsten og Per, som lever.

Barneskoleårene tilbrakte Jorun på Granlund, den gang var det skole bare tre dager i uka, men i tillegg gikk hun også på søndagsskolen. På gården var det forventet at alle bidro i arbeidet, så når ungene kom hjem fra skolen var det bare å ta på seg arbeidsklærne. Mor til Jorun sa ofte til dem: «Dere som har rygg, får jobbe». Det nyttet ikke å komme unna arbeidet med å si at en var sliten.

Til gården hørte det ei sæter på Bislingen og når dyra skulle ned dit på sommerbeite var Jorun alltid med. Hun likte seg på setra. I området var det også byfolk som ferierte, de trengte stadig litt hjelp, for Jorun ble det en liten inntektskilde.

For å være godt forberedt på voksenlivet fikk Jorun gå på Bondelia husmorskole, foruten å lære mye om matlaging fikk elevene der også undervisning i helse og ikke minst håndarbeid. Jorun har alltid vært god i håndarbeid, og på Bondelia lærte hun også å veve. Senere i livet har hun både sydd bunader til sine døtre og trukket om sofaer og stoler.

I 1952 giftet Jorun seg med Nils Skattum som var fra Kittelsrud i Vestre Gran. De hadde fått utskilt ei tomt fra gården hvor de bygde seg hus. Tomta hadde navnet Bjerkeli (men ble kalt Enga). Under byggeprosessen tok Jorun aktivt del i det som skjedde, hun var praktisk anlagt. Nils var mer teoretisk anlagt. Han etablerte eget regnskapsfirma og hadde kontor i huset.

I 1955 fikk Jorun og Nils sitt første barn, datteren som fikk navnet Kari, i 58 ble det familieførøkelse da Jane så dagens lys. Når de to forteller om sin mor er det med stolthet og glede i blikket. Mor Jorun var dyktig. Det meste av det praktiske arbeidet i hjemmet var det Jorun som tok seg av. «Mor sydde klærne våre, hun strikket, og hun har heklet svært mange sengetepper. Vi hadde alltid to griser som ble slaktet til jul. Mor hadde høner og eggene gav inntekt. Hun dyrket gulrot, poteter og jordbær, og hadde en flott hage med bærbusker av mange slag. Mor sørget for at alt ble til mat på bordet.»

Jorun var en svært god kokk, hun var etterspurt når det skulle feires konfirmasjoner, holdes selskap, eller være minnesamvær i forbindelse med begravelser. Det gikk gjetord om Joruns saus og karamellpudding. Og hun vasket ikke bare eget hus, men også for folk rundt om i bygda. Hun hadde også omsorg for dem som ikke hadde det så bra, gav gjerne en hjelpende hånd, også når det ikke gav inntekt. Fordi Jorun alltid har vært glad i mennesker, vært raus og gjestfri hadde de mye besøk i Enga.

Familien var tidlig ute med å anskaffe TV, det ble tatt godt imot av naboer som da synes de fikk en ekstra god grunn til å komme på besøk. Jorun har vært plaget av sykdom, men det stoppet ikke henne fra å stå på, eller 'tjone', som det heter på hadelandsk.

I 1965 tok både Jorun og Nils førerkort, og familien kjøpte seg bil, det gjorde det enklere når Jorun skulle ut på jobb. I femten år var hun ansatt som kokke på Sanner.

I tillegg til arbeidet på Sanner fortsatte hun å ta oppdrag rundt om i bygda. Og om noen i nabolaget trengte ekstra seng til gjester som kom langveisfra, så redde Jorun opp hjemme i eget hus og serverte dem

frokost dagen derpå. Jorun hadde nærmest som et valgspørsmål: «Det er aldri noe som er umulig, det tar bare litt lenger tid.»

På sine eldre dager har Jorun sagt at det hendte vel at ikke alt var greit med henne, men fikk hun en natts søvn var hun klar igjen.

Da døtrene ble gamle nok til å stifte egne familier, tok hun godt imot svigersønnene. Både Bjørn og Knut har hatt en høy stjerne hos Jorun. Og da hun i 78 ble mormor til Rune fikk hun enda en å bli glad i. Og det har i alt bli fem barnebarn; Kjetil, Trine, Marianne og Andreas. Da Andreas kom til verden var hun blitt pensjonist, så han fikk gleden av å ha mormor hos seg en dag i uka.

Ektefellen Nils var i mange år plaget av psykisk uhelse, men da han døde i 1987 var det hans hjerte som ikke orket mer.

Jorun var ikke en som viste store følelser, men det var likevel ingen tvil om at hun elsket flokken sin og var stolt av den. Og flokken har stadig vokst seg større. Jorun har blitt oldemor til 9; Mats på 17, Adrian på 16, jentene Milla, Pernille og Emmely på 14, Jacob på 12 og Vilde-Marie på 11, Sofie på 10 og Ole Jacob på 9.

I 2006 ble det påvist at Jorun hadde fått kreft under den ene foten. Det ble operasjon og det ble klart at det ble for komplisert å bli boende i Enga.

Hun kjøpte seg leilighet i Gran terrasse, der har hun fått mange gode naboer. Leiligheten ble etter hvert byttet ut i en større leilighet, men de nye gode vennskapene beholdt hun.

I månedsskifte november/desember falt hun og slo seg stygt, da fikk hun innvilget et korttidsopphold på Marka. Rett før hadde hun kjøpt seg en ny bukse, men den ville hun ikke bruke på Marka, den skulle spares til hun skulle tilbake til leiligheten på Gran. Jorun har alltid visst hva hun har villet og vært skarp og kvikk i replikken.

Men det ble ingen hjemtur, hun fikk korona, dobbeltsidig lungebetennelse og ble sengeliggende.

Den siste uka før hun sovnet inn kom alle for å besøke henne på Marka, det var tydelig at hun var sliten, og det var nesten som om hun tok farvel med dem alle. Den 20. desember sovnet Jorun rolig inn.

En som alltid tok en ekstra fløteskvett i sausen og alltid hadde kaffen klar, har gjort livet rikt for sine døtre, svigersønner, barnebarn og oldebarn og alle som har levd i hennes nærhet, har gått ut av tiden.

Vi lyser fred over Jorun Skattums gode minne.

Karin Hansen Bøe, prest

Andakt

Livet er det mest kostbare som finnes, så om Jorun fikk et langt liv, så er det likevel sorg og uro som preger oss når vi i dag står ved Joruns bære. En epoke er forbi. Moren, bestemoren og oldemoren deres har gått dit hennes Nils gikk for mange år tilbake.

Der Jorun nå er, råder Guds kjærlighet og fred. Jorun blir nå tatt imot av barnet vi feirer i julen, Jesus Kristus, Guds egen sønn som ble menneske. Han som viste oss at når kjærligheten, omsorgen og sannheten får råde mellom oss, da blir det godt å være menneske.

Men døden står likevel for det ukjente, og det ukjente det skaper uro og frykt i oss. Fremtiden er alltid uviss, men i forhold til det livet som har vært er det også mange spørsmål som ingen andre enn Jorun kunne gi svarene på. Det er antagelig også en del av den sorgen dere nå føler på. Vi kan derfor også trenge litt av den roen som Gud i Jesus nå har gitt Jorun.

Og ved sin Ånd er Gud her i verden for å gi oss av sin fred om vi våger å be ham om hjelp til å rydde i det som kan være vondt og vanskelig, og hjelp til å mestre de utfordringer vi står midt oppe i.

Og det er ikke tomme løfter, mennesker før oss har i bønn fått erfare Guds hjelp. Å be i Jesu navn gir håp.

La oss nå derfor be:

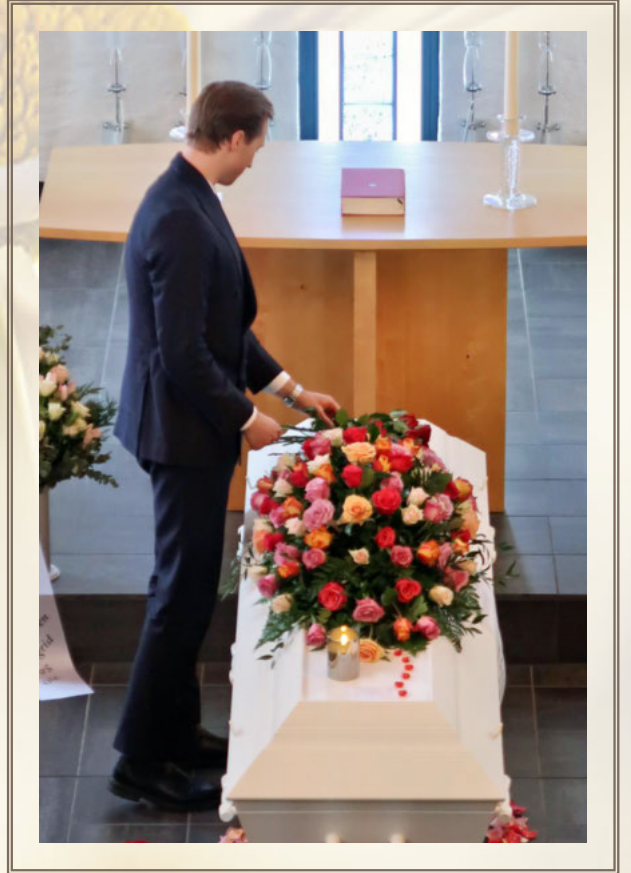
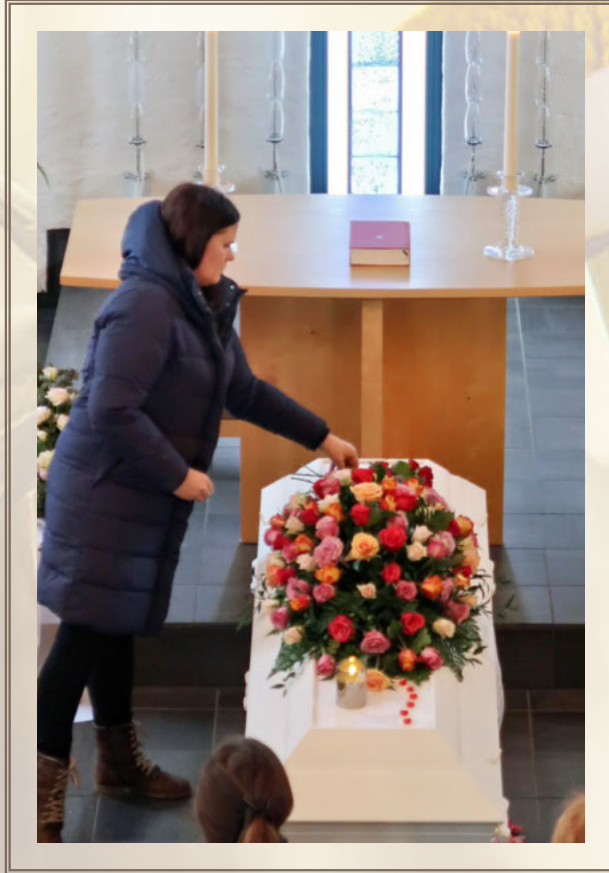
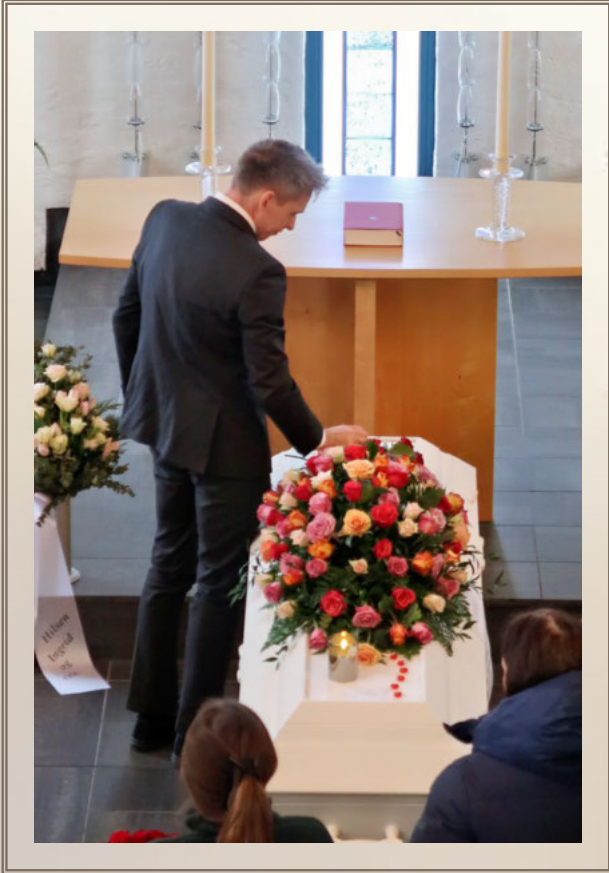
Evige Gud, vår tilflukt i sorgens tid, du gav oss Jesus, som vant over døden og sto opp til nytt liv hjemme hos deg. Hjelp oss til å leve i troen og håpet på at lyset er sterkere enn mørket, og at livet er sterkere enn døden.

Vi takker deg for Jorun Skattum og det du gav gjennom hennes liv. Barmhjertige Gud, vi overgir Jorun i dine hender. Du som har skapt oss i ditt bilde og gitt oss Jesus Kristus som vår frelser, hjelp oss til å åpne våre hjerter for den fred bare du kan gi. Vær Joruns familie nær i den tiden som nå ligger foran dem. Det ber vi deg om.

Karin Hansen Bøe, prest

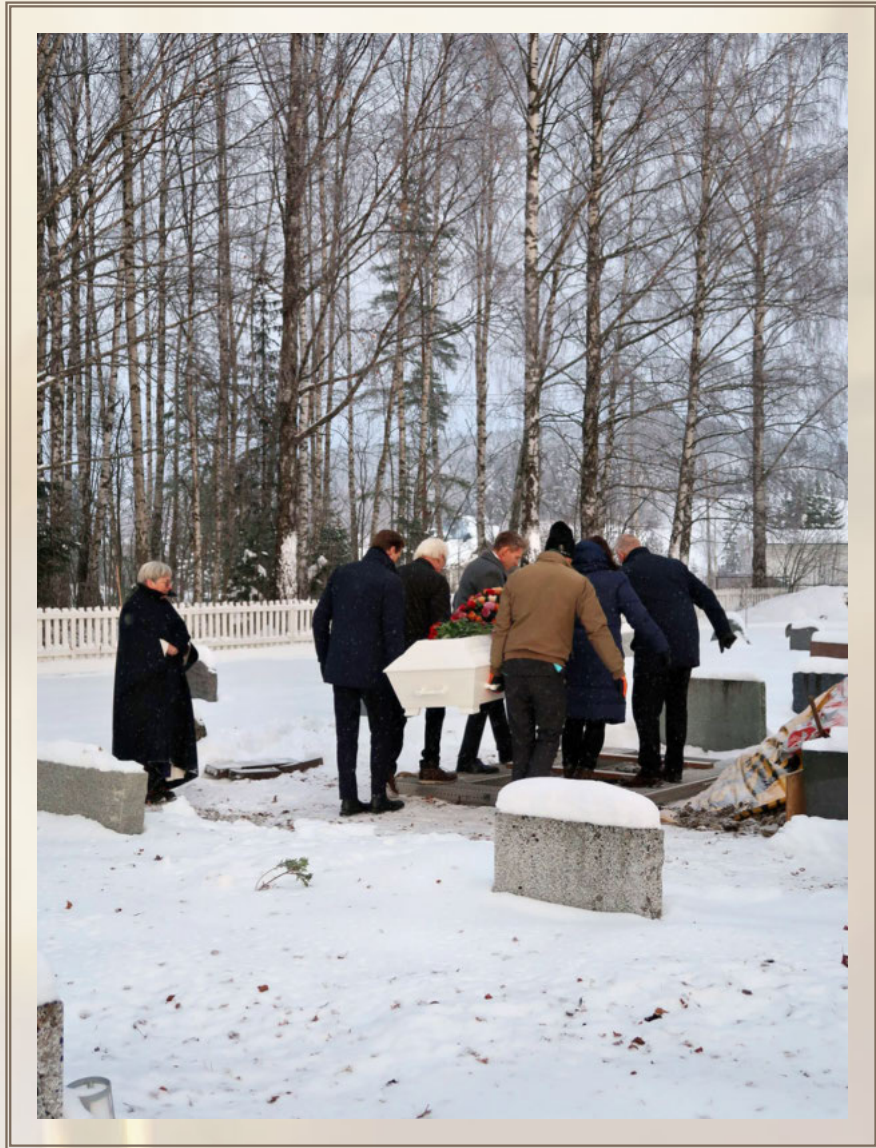

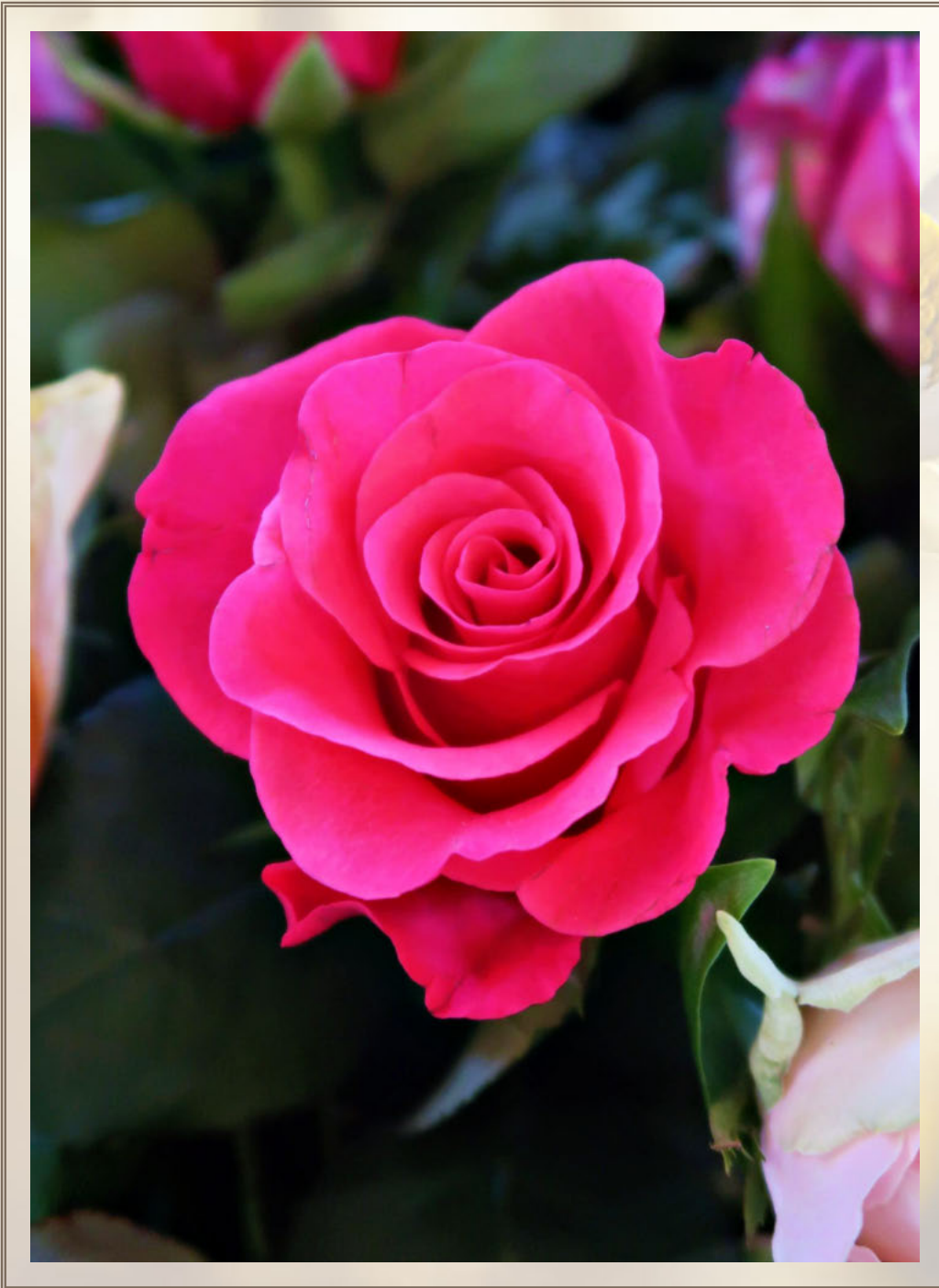

Ønsker du bildene digitalt og/eller flere utgaver
av denne boken, ta kontakt med oss.

JØLSTAD
begravelsesbyrå

Br. Ekeberg AS
Tlf.: 61 33 20 30 - jolstad.no